

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2001/17 Mo

in de klacht nr. 089.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennisgenomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft een 'Bestel-/vrachtautoverzekering' bij verzekeraar gesloten. Op 30 juli 1999 is een verzekerde trekker met oplegger tegen een stapeling (systeem)kisten gereden. De stapeling kisten bevond zich op het terrein van een afnemer van klaagster. De kisten waren gevuld met op soort en kleur gesorteerde bloembollen. Als gevolg van de aanrijding is een deel van de kisten omgevallen en zijn bloembollen door elkaar geraakt. De bloembollen zijn niet beschadigd, maar kunnen niet opnieuw worden gesorteerd.

Klaagster is door haar afnemer aansprakelijk gesteld voor een bedrag van f 42.117,25 wegens mengschade. Aan de kisten is schade vastgesteld van f 425,53. Verzekeraar heeft die schade vergoed, maar niet de mengschade.

Artikel 17 A van de Voorwaarden Bestel-/vrachtautoverzekering luidt:

'Verzekerd is de aansprakelijkheid van verzekerde voor schade aan personen en/of zaken, met inbegrip van de daaruit voortvloeiende schade, toegebracht met of door het op het polisblad omschreven motorrijtuig.'

De klacht

Klaagster verkeerde in het volste vertrouwen dat verzekeraar de schade zou regelen, maar is daarin teleurgesteld. Verzekeraar beroept zich op de algemene voorwaarden welke bepalen dat er dekking bestaat voor zaakschade en

2001/17 Mo

personenschade. Verzekeraar bestempelt de ontstane mengschade als zuivere vermogensschade. Volgens verzekeraar kan de stapeling kistjes niet als bouwwerk worden gezien en valt de instorting van de stapeling niet als materiële schade te beschouwen.

Het door verzekeraar ingenomen standpunt is volgens klaagster voor de consument/ verzekerde niet te begrijpen. Als bij het sorteren van bepaalde producten vermenging optreedt is het duidelijk dat daaraan geen materiële schade ten grondslag ligt. In het onderhavige geval is de vermenging echter ontstaan, nadat op één der kistjes het plotseling inwerkend geweld van een botsing plaatsvond. Het kistje raakte daardoor beschadigd en tevens raakten andere kistjes in de stapeling ontwricht, zodat de opgebouwde stapeling verloren ging.

Zowel voor het herstel van de aangereden kistjes als voor het herstel van de stapeling was een technische ingreep noodzakelijk. Indien de botsing van dien aard zou zijn geweest dat het aangereden kistje geen schade had opgelopen, zou de stapeling niet zijn ingestort en geen vermenging zijn opgetreden. Vermenging kon pas optreden doordat de botsing voldoende kracht had om het aangereden kistje te beschadigen en vervolgens de stapeling te doen instorten. Het ontstaan van de vermenging was daarom geen zeker gevolg van de botsing, maar wel degelijk afhankelijk van het ontstaan van minstens enige materiële schade. Het standpunt dat de schade wegens vermenging van de bloembollen een direct gevolg van de botsing was en los stond van de opgetreden schade aan de kistjes komt klaagster voor als een gezocht argument om onder vergoeding van de schade uit te komen.

Het standpunt van verzekeraar

De door een medewerker van klaagster bestuurde vrachtauto, waarmee op 30 juli 1999 een partij kisten met bloembollen werd aangereden, is bij verzekeraar verzekerd op de voet van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen met inachtneming van de toepasselijke algemene voorwaarden van verzekeraar. Uit het rapport van de expert blijkt dat de bollen zelf niet zijn beschadigd. Er is zuivere vermogensschade die bestaat uit waardevermindering van de bollen door vermenging. Verzekeraar heeft het standpunt ingenomen dat hier geen sprake is van schade aan zaken als bedoeld in artikel 17 A van zijn algemene voorwaarden en daarbij verwezen naar de opvattingen met betrekking tot zaakschade in rechtspraak en literatuur.

De tussenpersoon van klaagster heeft nog aangevoerd dat bij het aanrijden van de stapel enkele kistjes in zekere mate materieel zijn beschadigd. Dit zou naar het oordeel van klaagster impliceren dat er vermogensschade is als gevolg van een zaaksbeschadiging. Naar het oordeel van verzekeraar vindt die redenering onvoldoende aanknopingspunt in de feiten. Uit de aan verzekeraar toegezonden foto's blijkt dat de stapel is omgevallen als gevolg van het feit dat de auto daar tegenaan is gereden. De vermenging is een gevolg van het omvallen van de stapel en niet een gevolg van de beschadiging van een of meer kistjes. De foto's die behoren bij het rapport van de expert tonen aan dat de bollen zijn vermengd als gevolg van het omvallen van de stapel, welk omvallen een gevolg is van de kracht die door de vrachtauto tegen de stapel is uitgeoefend.

2001/17 Mo

Voorts heeft de tussenpersoon van klaagster aangevoerd dat de vermenging wel een gevolg is van beschadiging van een zaak waarbij die zaak zou bestaan uit de stapeling als zodanig. Verzekeraar acht ook dit betoog niet juist. Een stapeling is een abstract begrip. Het duidt aan in welke vorm zaken ten opzichte van elkaar zijn gerangschikt. De stapeling is zelf geen zaak. In dit verband heeft verzekeraar het voorbeeld genoemd dat het ongedaan maken van de stapeling door de kistjes op de grond te plaatsen niet kan worden aangemerkt als het toebrengen van materiële schade. Klaagster heeft de juistheid van het voorbeeld betwist, omdat het in het onderhavige geval de bedoeling was dat het bouwsel van kisten intact zou blijven. De bedoeling van degene die de stapeling ongedaan maakt lijkt verzekeraar niet relevant. Beschadigingen kunnen immers opzettelijk of onopzettelijk worden toegebracht. Het standpunt van verzekeraar dat zogenoemde mengschade niet kan worden aangemerkt als zaaksbeschadiging komt overeen met de gangbare opvattingen in de literatuur en de uitspraken van de Raad. De feiten van het onderhavige geval geven onvoldoende aanknopingspunten voor het standpunt dat de vermogensschade een gevolg is van een zaakschade.

Het commentaar van klaagster

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klaagster aangevoerd dat de kistjes zo zijn ontworpen dat zij als bouwstenen voor een bouwwerk kunnen dienen. Door de botsing is eerst een kistje beschadigd en is ook het bouwwerk van kisten gaan verwringen. Indien de kracht van de botsing minder was geweest en geen verwringing was opgetreden, was de constructie in stand gebleven en zou geen vermenging zijn opgetreden. Klaagster ziet de vermenging dan ook niet als het zekere gevolg van een botsing. De schade is ontstaan doordat de kracht van de botsing van dien aard was dat daardoor enige beschadiging werd toegebracht. Klaagster is van mening dat het publiek nog wel zal begrijpen dat vermenging van bijvoorbeeld zaden in een productieproces als zuivere vermogensschade valt aan te merken. Als echter een motorrijtuig bij een aanrijding betrokken is en tevens materiële schade aan derden wordt toegebracht, valt niet uit te leggen waarom de directe materiële schade wel wordt vergoed en de gevolgschade niet.

Het overleg met verzekeraar

In het overleg met de Raad heeft verzekeraar zijn standpunt nader toegelicht en gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

1. De klacht houdt in dat verzekeraar zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de mengschade waarvoor klaagster aansprakelijk is gesteld, niet gedekt is onder de met klaagster gesloten motorrijtuigverzekering. Voor dit standpunt heeft verzekeraar aangevoerd dat de mengschade is veroorzaakt doordat een deel van de stapeling van kisten met bloembollen door de trekker met oplegger omver is gereden waarbij slechts enkele kisten – klaagster zelf spreekt van één kist – zijn beschadigd en de bloembollen door elkaar zijn geraakt, maar niet zijn beschadigd.
2. Deze door verzekeraar gestelde toedracht vindt voldoende steun in de aan de Raad overgelegde expertiserapporten. Daarvan uitgaande is verdedigbaar het standpunt

2001/17 Mo

van verzekeraar dat de mingschade in het onderhavige geval niet kan worden aangemerkt als schade die voortvloeit uit schade aan zaken. Dit standpunt vindt voldoende steun in de juridische literatuur en eerdere uitspraken van de Raad. Door zich te beroepen op het hiervoor onder Inleiding weergegeven artikel 17A van de verzekeringsvoorwaarden heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf dan ook niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 12 maart 2001 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M. M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)